

Şehitlerin Efendisi Hazret İ Hamza Ra

– Nuri Baş · 29 Mart 2022

"Allah'ın Arslanı" ve "Şehitlerin Efendisi" ünvanları ile anılan Hazret-i Hamza -radiyallahu anh- Sevgili Peygamberimizin amcalarıdır. Hazreti Hamza (r.a.), Peygamberimizin (s.a.v.) amcalarının en küçüğüdür. Babası Abdulmuttalib, annesi Hale'dir. Resûl-i Ekrem (s.a.v.) onu çok severlerdi. Çünkü o, sadece sevgili amcası değil, aynı zamanda süt kardeşi, çocukluk arkadaşıydı. İki birlikte büyümüşler, birlikte oynamışlar, kardeşlik yapmışlardı. Hayatı boyunca da Fahr-i kainat (s.a.v.) Efendimizin can dostu olmuştu.

Kureyş arasında hamaset ve şecaatiyle meşhur olan Hz. Hamza (r.a.) Mekke gençlerinin en kahramanı idi. O kardeşi oğlunun ahlakî yüceliğini biliyor, O'nu sevip sayıyordu. Gönlü de büyük bir hasretle ona iman edip kaflesine katılmak istiyordu. Fakat örf ve adetlerin, geleneklerin baskısı ve çevrenin dedikodu ve kınaması kararsızlığını teşkil ediyor, vaktini bekliyordu. İslâm'la şereflenmesine şu hadise vesile olmuştur:

Sevgili Peygamberimiz bir gün Safa Tepesi'nde otururlarken Ebu Cehil oradan geçer ve Resûl-i Ekrem'e (s.a.v.) hakaret eder. Efendimiz (s.a.v.) bir şey demeden sükût ederler. Abdullah b. Cüd'an'ın cariyesi bu sözleri işitir. O sırada Hz. Hamza (r.a.) da avdan dönmektedir. Her zaman yaptığı gibi eve gitmeden Kâbe'yi tavaf için Harem-i Şerife gelir. Abdullah'ın cariyesi onu görünce Ebu Cehil'in Peygamberimiz'e yaptıklarını anlatır.

Hazreti Hamza (r.a.) henüz iman etmemiştir. Fakat kardeşi oğluna yapılan hakaretleri işitince akrabalık damarları, galeyana gelir ve doğru Kureyş topluluğunun içine dalar, Ebu Cehil'in yanına varır ve: "Benim biraderzâdemın hatrını inciten sen misin?" diyerek boynundaki yayı ile başını yarar. Ebu Cehil'in adamları Hz. Hamza'nın üzerine hücum edecek olurlar. Nerde ise büyük bir arbede çıkacaktı ki, Ebu Cehil adamlarına: "Dokunmayınız!... Hamza'nın hakkı vardır. Zira ben onun biraderzâdesine fena sözler söyledim" diye mani olur ve, Hz. Hamza'yı (r.a.) başından savar. Kendi yaranına dönerek: "Aman ona ilişmeyiniz. Bu hiddetle varıp Müslüman olur. Onunla Muhammediler kuvvet bulur" diye nasihatta bulunur. Ebu Cehil, Hazreti Hamza'yı (r.a.) Muhammedilik gayretine düşürmemek için başı yarılmış iken dahi ondan intikam almak sevdasına düşmemiştir.

Bu hadiseden sonra doğru Fahr-i Kainat (s.a.v.) Efendimiz'in huzuruna varan Hz. Hamza (r.a.) Ebu Cehil ile aralarında geçen macerayı anlatarak Efendimiz'i teselli etmek ister. Sevgililer sevgilisi Resûl-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz ise amcasına karşı "Ancak kendisinin iman etmesiyle teselli bulacağını, memnun olacağını" söyler. Sevgili amca Hz. Hamza (r.a.) derhal kelime-i şهادeti getirip İslâm ile şereflenir. Onun İslâm'a girmesiyle Müslümanlar kuvvet bulur. Resûlullah'ı (s.a.) himaye edeceğini Kureyş'e ilan eder.

Resûlullah'ın (s.a.v.) eline sancak verdiği ilk Müslüman Hazreti Hamza (r.a.)'dır. O Bedir'de, Uhud'da nice kahramanlıklar göstermiştir. Meydana çıkınca bir hamlede hasmını öldürür ve Kureyş ordusunun içine daldı. O zaman savaşlar karşılıklı mübareze şeklinde olurdu.

Resûl-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz Bedir'de "Kalk ya Ubeyde! Kalk ya Hamza! Kalk Ya Ali!" diye buyurunca;

arslanlar gibi üçü birden kalkıp meydana atılırlar.

Hz. Ubeyde (r.a.) Kureyş'ten Utbe'ye, Hz. Hamza (r.a.) Şeybe'ye, Hz. Ali (r.a.) Velid'e karşı yürürler. Bunlar Araplar'ın en bahadırlarıdır. Hz. Ubeyde ile Utbe bir-iki hamle eyleyip birbirini yaraladılar ise de biri diğerinin işini bitiremez. Hz. Hamza (r.a.) ve Hz. Ali (r.a.) hasımlarını bir hamlede öldürürler. Dönüp Hz. Ubeyde'ye (r.a.) yardım ile Utbe'nin de işini bitirirler.

Hz. Hamza (r.a.) Uhud'da da büyük kahramanlıklar göstermiştir. Kureyş'in en bahadırlarından otuz kadarını tepelemiş kendisi de yirmiden fazla yara almış, ve nihayet Vahşi'nin attığı mızrak ile şehid olmuş, Uhud'a damgasını vurmuştur. O Uhud ile özdeşleşmiş, Uhud onu sevmiş, o da Uhud'u; Her ne zaman Uhud anılsa "Şehitlerin Efendisi" (Seyyidü's-Şüheda) Hz. Hamza (r.a.) da anılır olmuştur.

Resûl-i Ekrem (s.a.v.) şehitlere bakmak için Uhud vadisine iner. Ashabının yüzlerini teker teker inceler. Sevgili amcasını görünce dişlerini sıkar, gözlerini kapatır ve için için insanlığın bu derece vahşiliğe nasıl düşebileceğini düşünür. Bir ölünün organlarının parçalanmasını tasavvur edemez. O güne kadar hiç öfkelenmediği görülmeyen Sevgili Peygamberimiz ashabıyla intikam almak üzere ahdederek. Bu olay üzerine Cenab-ı Hak, Habibini tesliye, terbiye, ve tebliğ için şu ayetleri indirir:

"Rabbının yoluna, hikmet ve güzel ögütle çağır. Onlarla en güzel şekilde mücadele et. Doğrusu Rabbın, kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O doğru yolda olanları da en iyi bilir. Eğer ceza vermek isterseniz, size yapılanın aynıyla mukabele edin. Sabrederseniz andolsun ki bu sizin için daha iyidir. Sabret. Onlara üzülme. Kurdukları düzenlerden de endişe etme. Allah şüphesiz sakınanlarla ve iyilik yapanlarla beraberdirler." (Nahl, 125-128)

Bu âyetlerin böyle bir hadiseden sonra, bu yerde nazil olması Allah'ın (c.c) Hz. Hamza'ya (r.a) en iyi ikramı idi. Cenab-ı Hak şefaathlerine mazhar eylesin. Amin.